

(Kort bemærkning.)

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne undskylde over for Dansk Folkepartis ordfører, at jeg desværre er belastet af historisk viden om det her.

Den historiske viden er, at det parti, som Dansk Folkeparti er udsprunget af, nærmest kørte en hæmningsløs hetz mod enhver økonomi, der havde med dansk kulturpolitik at gøre, ud fra devisen: bare folk selv kan betale. Det offentlige skulle ikke blande sig overhovedet.

Jeg må indrømme, at jeg ikke har fulgt nok med, og det er dér, jeg undskylder. Jeg har åbenbart ikke fulgt nok med i Dansk Folkepartis forsøg på at distancere sig fra Fremskridtspartiet. Og at man nu også er nået til kulturpolitikken, hvor man er gået i en mere fornuftig retning end Fremskridtspartiet, skal glæde mig.

Jeg kan nu forstå, at Dansk Folkeparti ikke afviser, at der er offentlige penge i kulturpolitikken, og det skal man have tak for, for så synes jeg, man er blevet meget mere fornuftig, end man var, dengang man var i et andet parti.

(Kort bemærkning.)

Aase D. Madsen (DF):

Jeg mener ikke, jeg snakkede om penge. Jeg mener, jeg snakkede om systemer.

Med hensyn til pengene er det jo en helt anden sag, vil jeg sige til hr. Peter Duetoft, det er jo slet ikke det. Vi prøver at forsvare den gruppe, som er tvangsindlagt gennem flertallets beslutninger herinde om, at nu skal I have den og den form for kunst. Så er der da vel ikke noget forkert i, at et politisk parti siger: Ja, men er det så forkert på vegne af dem, som så er tvangsindlagt gennem en overordnet pyramide af eksperter, der siger, at det skal I kunne lide, at sige: Det er da meget muligt, at vi skal kunne lide det, men vi skal søreme også have lov til at brøle op og råbe op om det.

(Kort bemærkning.)

Peter Duetoft (CD):

Nej, der er bestemt ikke noget ondt i at råbe op om det. Men det lyder nærmest, som om fru Aase Madsen vil have en folkeafstemning om, hvilket billede der skal købes af det offentlige.

Hvad i alverden er det for en påstand, at nogen er tvangsindlagt til det? Ja, via skatterne har Folketinget, der er folkets repræsentanter, afsat nogle rammer for, hvad det offentlige må købe kunst for. Og de rammer bliver så udfyldt af nogle mennesker, der beslutter sig til, hvad

slags kunst det er. Man kan vel ikke forestille sig, at det skal være en almindelig folkeafstemning, der skal afgøre det, vel?

Og dermed, når fru Aase Madsen siger, at de, der er tvangsindlagt, skal have lov til at råbe op og tage stilling, og hvad ved jeg, så er det i realiteten at fratage det offentlige retten til at købe den kunst; for det er jo det, man helst vil, nemlig at det offentlige ikke blander pengene ind i det. Det er man måske blevet for pæn til at sige, men det er det, man ellers altid har stået og sagt i årevis.

(Kort bemærkning.)

Aase D. Madsen (DF):

Jeg tror ikke, at Dansk Folkeparti bliver for pæn til at sige noget som helst her fra denne talerstol i det omfang, formanden ikke forbyder det. Så dér tror jeg ikke, at CD skal have nogen som helst problemer med det.

Men sagt til hr. Peter Duetoft: Det kommer vi altså ikke overens om, for jeg synes da, det kunne være herligt, hvis vi kunne lave nogle små lokale folkeafstemninger. Når nu kulturtoppen kommer og sætter noget frygteligt op på torvet i Århus, kunne det så ikke være smadderspændende, at man siger: Det lægger vi søreme ud til en folkeafstemning; lad os få noget debat her? Det synes jeg var en glimrende idé, hr. Peter Duetoft kom med. Tak for det.

Henrik Svane (RV):

Det er en god betænkning, som vi drøfter ud fra i dag; et gennearbejdet arbejde, som trækker perspektiver op for vores kommende drøftelser.

Sådan som debatten har udviklet sig indtil nu, kan jeg ikke dy mig for at sige, at en blanding af skattepolitik og kulturpolitik meget let kan give en farlig cocktail. Det har vi set eksempler på i dag.

Oppositionen har selvfølgelig ret til at stille unedskrevne forslag, også uden at præcisere finansiering af det. Men regeringen har altså også en pligt til at holde den samlede økonomiske udvikling på sporet. Det er det, vi sidder med som udfordring.

Derfor bliver det spændende, når vi til efteråret skal til at diskutere den kommende finanslov, at diskutere med de partier, der i dag ønsker sig, at vi hurtigst muligt kan gennemføre hele betænkningen, hvordan vi kan finde den prioritering, som kan give et ordentligt afsæt for at give billedkunstnerne bedre vilkår. Det vil vi meget gerne fra Radikal side være med til.